

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 348/2023
26.10.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Мирослављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Фемић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, Управа за општу логистику, Дирекција за услуге стандарда, ВУ „Дедиње“, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2121/22 од 13.07.2022. године, у седници одржаној 26.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2121/22 од 13.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2121/22 од 13.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2851/2020 од 12.10.2021. године, ставом I изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом II изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе извршено поднеском тужиоца од 20.04.2021. године. Ставом III изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете настале по основу разлике између исплаћеног војног додатка и припадајућег војног додатка од 20% на основну зараду исплати појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, за период октобар 2017. – новембар 2019. године. Ставом IV изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да у име и за рачун тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијали у Београду, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијали у Београду и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање – Филијали у Београду, на основуцу, односно износе који су садржани у ставу трећем изреке ове пресуде. Ставом V изреке, одбијен је захтев тужиоца за

накнаду трошкова поступка. Ставом VI изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2121/22 од 13.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем, четвртном, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба тужиоца изјављена у односу на став први и други изреке првостепене пресуде, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име разлике између исплаћеног војног додатка и припадајућег војног додатка од 20% на основну зараду, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца, висини тражене накнаде и камати, судови су одлучили уз примену материјалног права који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, односно Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу ради исплате поднео 09.11.2020. године, а вредност предмета спора је 47.028,52 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је ревизија тужиоца недозвољена и као таква одбачена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**